

Βίωση του χρόνου και της αιωνιότητας

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Με αφορμή το νέο Εκκλησιαστικό έτος

Κάθε φορά που αρχίζει νέα χρονιά συνειδητοποιούμε το πόσο γρήγορα έφυγε η προηγούμενη. Όμως ο χρόνος δεν φεύγει! Ο άνθρωπος και η κτίση πορεύονται μέσα από τη φθορά με τρόπο και ταχύτητα που δεν ελέγχονται. Δέσμιοι της καταλαβαίνουμε πόσο οδυνηρό είναι ο θάνατος που μας χωρίζει απ' ό,τι έχουμε και αγαπούμε. Ο χρόνος και η φθορά συνυπάρχουν ως εχθροί του ανθρώπου και της δημιουργίας.

Μέσα από αυτή την κατάσταση ευρισκόμενοι και φιλοσοφώντας το θέμα, αναζητείται διέξοδος. Όμως ποια διδασκαλία, φιλοσοφία ή θρησκεία μπορεί να δώσει λύση στο υπαρξιακό αυτό πρόβλημα; Μια λύση όχι ως θεωρία αλλά ως άρπαγμα «εκ του θανάτου εις την ζωήν»;

Ο Χριστός, που δεν είναι διδάσκαλος ή φιλόσοφος ή ιδρυτής θρησκείας αλλά θεάνθρωπος, κάνει αυτό που υπερβαίνει τη λογική και νικά το θάνατο.

Ακολουθώντας ως άνθρωπος όλα στα στάδια της ανθρώπινης ζωής, από την ενδομήτριο, τη βρεφική, την εφηβική, τη νεανική μέχρι και το θάνατο, ανατρέπει τα δεδομένα των ανθρώπων και χαρίζει αυτό που ποθεί ο καθένας. Ζωή αιώνιο.

Η Ανάσταση του Χριστού εκ του τάφου αφορά όλο τον κόσμο σ' όλους τους αιώνες. Γιατί καταργείται ο θάνατος που επηρεάζει όλους, αν και δεν έγινε αντιληπτό από όλους. Γιατί το γεγονός της Ανάστασης, αν κι έγινε εν τόπω και χρόνω, κατανοείται εμπειρικά όχι αντικειμενικά αλλά προσωπικά ως γεγονός πιστευόμενο κι όχι αποδεικνυόμενο.

Η κοινή εμπειρία των ανθρώπων που πιστεύουν στην Ανάσταση του Χριστού την κάνει Εκκλησιαστική και άρα αληθινή. Γι' αυτό μαρτύρησαν, με το αίμα και τη συνείδησή τους, εκατομμύρια άνθρωποι και συνεχίζουν να το κάνουν μέχρι συντελείας του αιώνας.

Ο χρόνος και η φθορά χάνουν τη δύναμή τους με τη μεταποίηση του θανάτου σε ύπνο και την αναμενόμενη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου όπου «καινούριους ουραμούς και γην καινήν κατά το επάγγελμα αυτού προσδοκώμεν, εν οίς δικαιοσύνη κατοικεί» (Πετρ.3,13).

Αυτή τη νέα ζωή των εσχάτων της ιστορίας μπορούμε να τη γευτούμε από τώρα μέσα στην Εκκλησία πούναι το σώμα του Αναστημένου Χριστού. Μια Εκκλησία που είναι στον κόσμο ως σημείο που δείχνει την ομορφιά και τη χαρά της ενότητας και της εν Χριστώ κοινωνίας των προσώπων αποδεικνύει την κατάργηση του θανάτου εδώ και τώρα.

Ο αγώνας που διεξάγεται μέσα μας, με τη χάρη των Μυστηρίων της Εκκλησίας, είναι η κατάθεση της επιθυμίας μας να νικήσουμε τον εντός μας θάνατο της φιλαυτίας και να ζήσουμε, μαζί με το Χριστό και τους απ' αιώνος αγίους, την Ανάσταση.

Τότε καμιά χρονιά που έφυγε και καμιά νέα που έρχεται δεν θάχουν σημασία, αφού, ζώντας με το Χριστό μέσω της Εκκλησίας Του, θα βιώνουμε την κατάργηση του χρόνου και της φθοράς, δηλαδή την αιωνιότητα.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com